
Bielice, st. 2, gm. loco, woj. łódzkie, AZP 56-48/4

Informator Archeologiczny : badania 34, 132

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Poniżej humusu (piaszczysta ziemia orna o grubości 25-40 cm) zalegał calec w postaci żółtego gliniastego piasku z dużą liczbą kamieni. Na poziomie stropu calca odsłonięto 33 obiekty.

Większą część stanowiły dołki posłupowe o wypełniku w postaci ciemnoszarego lub brunatnoszarego piasku, niekiedy z dużą ilością polepy. Są to prawdopodobnie pozostałości konstrukcji naziemnych o charakterze mieszkalnym. Odsłonięto także 3 obiekty będące pozostałościami po paleniskach. W spągu humusu oraz w wypełniskach obiektów znaleziono kilkadziesiąt fragmentów ceramiki starożytnej, fragmenty kości oraz fragmenty nieokreślonych narzędzi żelaznych i węgle drzewne.

Stanowisko jest w poważnym stopniu zniszczone przez erozję i uprawę roli.

Dokumentacja i materiały są przechowywane w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie.

Badania nie będą kontynuowane.

BIELICE, st. 2, gm. *loco*,
woj. łódzkie, AZP 56-48/4

- osada z okresu wpływów rzymskich

Wykopaliskowe badania archeologiczne, przeprowadzone od 17 do 29 sierpnia przez mgr. Wiolda Migala (autor sprawozdania, Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich, Oddział w Warszawie). Finansowane przez PKN Orlen SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 5,84 ara.

Celem badań wykopaliskowych w 2000 r. było rozpoznanie wykopaliskowe stanowiska w obrębie przebiegu planowanej inwestycji i zabezpieczenie substancji zabytkowej pochodzącej z tego obszaru.

W trakcie badań odkryto ślady osadnictwa związane z kulturą przeworską. Na stanowisku nie stwierdzono warstwy kulturowej, materiał występował w spągu warstwy ornej lub w odkrytych obiektach.

W sumie odkryto 20 obiektów – prawdopodobnie pozostałości po dołach posłupowych tworzących naziemną konstrukcję halową o charakterze mieszkalnym. Ze spągu humusu pochodzi kilkanaście fragmentów ceramiki, fragmenty przedmiotów żelaznych i mocno skorodowany fragment fibuli żelaznej. Wypełniska obiektów w większości składały się z wypalanej polepy, w której odkryto kilkadziesiąt fragmentów ceramiki, żelazne narzędzie i szklany paciorek.

Badania wykopaliskowe nie pozwoliły na pełne rozpoznanie stanowiska, prowadzono je wyłącznie na terenie zagrożonym zniszczeniem. Niestety rozpoznanie budowli ograniczyło się do terenu zagrożonego inwestycją, niemniej samo stanowisko nawiązujące do odkryć z Wólki Łasieckiej ma chyba dużą wartość poznawczą. Wydaje się wskazane jego monitorowanie.

Badania nie będą kontynuowane.

BIELICE, st. 3, gm. *loco*,
woj. łódzkie, AZP 56-48/5

- osada – wczesny okres przedrzymski, okres wpływów rzymskich
- ślady osadnictwa z wczesnego średniowiecza
- ślady osadnictwa z okresu nowożytnego

Wykopaliskowe badania archeologiczne, przeprowadzone od 18 do 23 sierpnia przez mgr. Wiolda Migala (autor sprawozdania, Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich, Oddział w Warszawie). Finansowane przez PKN Orlen SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 20,8 ara.

Celem badań wykopaliskowych w 2000 r. było rozpoznanie wykopaliskowe stanowiska w obrębie przebiegu planowanej inwestycji oraz zabezpieczenie substancji zabytkowej pochodzącej z tego obszaru.

W trakcie badań odkryto ślady osadnictwa z okresu wczesnego średniowiecza. Nie odkryto warstwy kulturowej, a także obiektów archeologicznych. Jedyne zabytki ruchome to kilka wczesnośredniowiecznych i kilkanaście nowożytnych fragmentów ceramiki. Prawdopodobnie centrum stanowiska znajduje się na północ od zaplanowanych wykopów, a jego zasięg został określony na podstawie znalezisk powierzchniowych ceramiki, co nie pokrywało się z odkry-